

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૧૧૫

ઝેલાચી કુવર તથા
ચાપાઢા

॥ મુનિનોરાસ ॥

॥ તથા ॥

શ્રી થુળિસ-દણનો નવરઝો

(સંવૈજેન ધર્મના લોકોને સાર)

સાા૦ ગુલાબચંદલખમીચંદ
ખેડાવાલાએ

જગદીશ્વર કાપળાણુમાં છપાવી
પ્રગટ કરીએ.

મુબઈ મધ્યે.
સંવત ૧૯૩૪ શને ૧૮૭૮.

॥ श्री गजेंदरायेंद्र भार्गवो रास ॥

[illegible]

મિત્યાભેવાને ખંતાત્મનાઈણજવસરજેલા
 થીકુમારાનાટકભેવાનેજાવ્યોઉદારાત્મના
 ડાનાટિકુણીનુંનાટકપેખાજેલાથીઉપન્યો
 રાગવિશેષાત્મનાનાટકીયાનીપુત્રીઅનુપા
 રૂપેરંભાભંગેદેવસરૂપાત્મનાજાઈદ્રાણીસમ
 જ્ઞેજાકારાકેજપછરાઉર્વસીનારાત્મનારૂપ
 સંપદાયતુરાઈદેખાજેલાકુમરલલયાણોવિ
 શેષાત્મનાપેખાભેમુજ્જહોયેજેઘરનારાસકુળ
 હુયેતોજેજવતારાત્મનાનાટિકુણીશુંલોભાણં
 નેણાવીધાંણોવણિસાંત્વળીવેંણાત્મનાદા
 ત્રપતીનપાંમેદેખીરૂપાફરિફરિભેવેજંગઅનુ
 પાત્મનાસ્નેહજંધાણોછેમોટોવિકારાનવિમુ
 કાજેતેહજગારાત્મનાડાનાટકભેઈવળિયાસ
 ફુંતેહાભિમતિમમિત્રતેડિજાવ્યોનિજગેહા
 ત્મનામામણુમણોજઈઘરમાંહિાત્રુટેખાટલે
 સુતોતેત્યાંહિાત્મનાદાત્મોજનયેજાતાતતેયાર

૧૧૮ ઈઠાડ્યોએ તાચીકુમારાત્મના સ્યું છે પુત્ર
 કિમથયોદિલજીરાત્મભમુકીકહેતાતને ધીરા
 ત્મનાત્માપરણાવો પુત્રીનટની ઈછાંહિાતો અ-
 ન્નપાણીલે ઈઘરમાંહિાત્મના અઘટિતકિમકરો
 પુત્રજાતાપરણાપું કિતમકુળની સાતાત્મના
 ૧૧૯ પાણનવિકૂંડુંએવી અનિત્તાકુળમરીયાત
 દાનમુંકુરીતાત્મના ફરિનવિખોલ્યોએલાકુમા
 રાછાંનાતેજ્યાનાટકિયાતિણીવારાત્મના ૧૨૦
 તમે પુત્રીપરણાવો મુઝએહાતો ધનઆપું અ-
 સંખ્યઅછેહાત્મનાકહેનાયકસુણો રોડસુભ-
 ૧૨૧ પુત્રીનલાલ્યોવેચેવામાંણાત્મના ૧૨૨
 અમપુત્રીઅખચનિધાંના ઘરતીમાંપાંમીએ
 એફીમાંનાત્મના મુલસુતાપરણાપુંતુમનેઆ-
 ૧૨૩ તોઅમકુળમાંલાગેછેલાત્મના ૧૨૪
 ૧૨૫ પુત્રીવિટલેતુમસંગાએવીયાતનકિનેમ-
 ૧૨૬ નરંગાત્મનાસાહસિકુકાયરનમલેમેળા

ત્વાત કુલાત કિમ ધાયેત્વેજાત્મના ૧૪૧ સાહસિ-
 ક કહિયે જમચી નત ૥ તમેવણિ ક છોગરી બનિયા
 ગાત્મના જમે જમારી નાત માં જે હા પરણાય સું પુ-
 ત્રિશુણ્ણો હાત્મના ૧૫૦ કુળરી તેં નર ચાલે બે હા
 તો જા જરી બહુ પાંમે તે હાત્મના નાટકિયાની સુ-
 ણી જે હવી યાંણા કિરી જોલ્યા જે લાકુમર શું જન-
 ણાત્મના ૧૬૦ કોઈ પ્રકારે તુમ પુત્રિ જે હા પરણયો
 મુઝનેં જધિક સ્નેહાત્મના પેહેલી ઢાળ જે રંગરસા-
 લા માલ મુનિ કહે થઈ ઉભમાલ ૥ ૧૭૦ ૥
 રૂહા ૥ નાટકીયો કહે કુમરનેં ૥ બે જમ પુત્રિ
 ની જાસા જમ સાથે ચાલોં તુમે ૥ નાટિક કુળા જ-
 ત્યાસા ૥ ૧૮૦ નાટિક કહે ખાડી તુમે ૥ રીઝાયો કોઈ રા-
 જનાતે તો હાંન લેઈ તુમે ૥ જમ પોખો નાતના માં-
 નારા ૥ તો જમ પુત્રી પરણાયી જે ૥ તુમે ધામો ત્વર-
 તારા ૥ સંસારી ક સુખ ભોગયો ૥ સફળ કરો જય ત-
 રા ૧૭૦ ૥

૨૭ ઢાળાકુપુર હોવેમતી ઉઠજો રોામેદેરુ
 ૥કરમવસેલેલવનેરે ૥બુધિપણઉપનેતેહા
 વિષયવિકારનેકારણેરો ૥મુકાંમાતતાતનેંગેહ
 રો ૥પ્રાંગીજુઓકુર્મનીવાત ૥૧૥છાનોનિસામે
 નીસરયોરે ૥બઈત્વલ્યોટોજામાંહિ ૥કુળનીલાલ
 મુંડીકરીરે ૥થયોનાટકીયોઉછાંહિરે ૥પ્રાંગીજર
 કુળછોડીનિચકુળજાલ્યોરે ૥કલ્યપેરીથયોસાધિ
 વાંસટોપંલામાંહિકુકડારે ૥લેઈચાલ્યોખડરં
 હથિરે ૥પ્રાંગીગાડા ૥પાછળખાંધીટોપલીરે ૥વં
 સમાગળખાંધ્યોહોલાકાપડલેઈનેંચાલીયોરે
 ૥માડાતોત્તીખનિટોલરે ૥પ્રાંગીગાજારોજા
 માંકુરતાંથકુંરે ૥નહુકુળાસચીલીધા ૥ઘાતકુળ
 શિખીધણીરે ૥ઉદમેંથઈસરબેસિધરે ૥પ્રાંગીજ
 પાનાયકકહેરોજૂલેઈરે ૥યજિ કુમરીલેઈસાથ
 ૥ખેનાતરનગરેબઈરે ૥રીખાવીકરોતુમેહથ
 રે ૥પ્રાંગીગાજા ૥દાંનડુંલેઈતમેરે ૥માયભ્યો

वे हे सा मां हि ॥ लम ए लमा डी ना तने रे ॥ प
 र एा युं पुत्रि छिं हि रे ॥ प्रां एा णा स घ जो
 साथे ले छिं रुरी रे ॥ जे ना तट पुर था टा ॥ रा लम
 नें न छिं म स्यो रे ॥ जे सा कु मर गे रु गा ट रे ॥ प्रां
 एा गी टा ॥ नर पती नां य कु नें उ हे रे ॥ तले ज्ञा
 व्या तु मे मां हि ॥ नां म सु एयो हु तो तु म त एो
 रे ॥ कुं छिं म हि य न मां हि रे ॥ प्रां गी टा ना ट कु
 रु रो रु ये जे रु यो रे ॥ न वि दी गो को छिं वार ॥ म न
 री जय स्यो मा हे रु रे ॥ तो मा पुं ड्य म पार रे ॥
 प्रां गी टा छिं म सां ल जी जे सा यी जे रे ॥ ना ट कु
 रु र वा कु ल ॥ रु ध रु रा वी लु मी रु रे ॥ रु री स
 वी स घ जो सा न रे ॥ प्रां गी टा लु ग ते ना ट कु जे
 वा ल एा रे ॥ अं ते गिर परि वार ॥ न गर लो क स
 हु मा वी युं रे ॥ म जि व रु न र नें नार रे ॥ प्रां गी टा
 अं ध र त ल पों ये छिं स्यो रे ॥ वी ये मा रो प्यो यं स
 ॥ यि हुं दी रि प्यां ध्यां हो रुं रे ॥ न जे से जे रु जे

સરે ॥ પ્રાગા ૧૩ ॥ વંસ ઉપર મેકુ પાટીયું રે ॥ માંડુ
 તેણી ધારા તે ઉપર મેલી સો રાખી નેં રે ॥ તે ઉપર
 પગ સાર રે ॥ પ્રાગા ૧૪ ॥ ખડગ ધર્યો નમણી કોરે
 રે ॥ પાવડી પેઢેરી પાયા ॥ ડાખી કોરે ઢાલ જી હીરે
 ॥ દોરે ચાલ્યો ભય રે ॥ પ્રાગા ૧૫ ॥ અંગુઠા વચે પાવ-
 ડી ધરી રે ॥ વંસ મથાને સાવ્યો તે ॥ ઢાખી જી ઢાળે
 રમતો થકોરે ॥ માલ મુંનિ કહે મેઢે રે ॥ પ્રાગા ૧૬ ॥
 ફૂજા ॥ દોર થકી ભયને મુખે ॥ ઉલટી ચુલ-
 ટી ખાયા ॥ પુંગી ઉપર ડુંટી રાખી નેં ॥ ઘુમરી ફરતો
 ભયા ॥ ૧ ॥ શસ્ત્ર ઉપર શિર રાખી ને ॥ ઊંધે મસ્ત
 કુઠરાયા ॥ ફટારી બાંધી પગ તળે ॥ અણી થકી ચા-
 લ્યો ભયા ॥ રાનાટ કણી રંભા જી રી ॥ ઈંદ્રાણી
 મનું હારા ॥ વંસ તળે ઉભી રહી ॥ ફરી સોળે સણ
 ગારા ॥ ડાયા ॥ ધ્રુવ ભવે હોલકી ॥ ગાહ તે ગોરી
 ગાય ॥ વંસ પાછળ ફરતી થકી ॥ મન મેં પ્રીતમ
 ધ્યાયા ॥ જા

૩૭ હાજાા ફવેનનનિ મહીયેયવારે લોલા
 મેદેરીાા ફવેનાટકુણી મનચિંતવેરે લોલા
 પ્રેલુ પૂરબ્યો મેહનીઆસાા મારાવાલાજી હોા
 મેહેલ મુક્યા મુઝકારણેરે લોલાા તેયંસયેહ્યો
 આકારાા મારાવાલાજી હોાાા ફું તુઝઉપરયા
 રણેરે લોલાા મેઆંકુણીા માતપીતાછોડીકુ
 રીરે લોલાાછોડીઆબ્યો સફુ સાધાા માંદેતો
 દાંનબુફુ પરેરે લોલાા તે માગે છે લાંબો ફરીજા
 થાા માગારાા ફુંગાબુફુ મુલાંયસ્ત તે પેહેરતો
 રે લોલાા કાચે પેહેરીનેં નાચે તે જાા માં નવન
 વરસયતી જીમતો રે લોલાા તે માગે છે ઘરોઘ
 રમેજાા માંડાા ફુંગાબેનાટીકું ફરીઉતરયોરે
 લોલાા મેલામીગુણંજો જાા માં તો મુઝપીતા
 પરણાથસેરે લોલાા આંણી અધિ કુસ્ને જાા મા
 ાજાા ફુંા ફવે મહીપતી મનચિંતવેરે લોલા
 નાટકુણીનેં નિજાજાા માં ઈણી બિધીનાફયે

ઘડી રે લોલા નગમે બીજી કો બાળા માગા પાડું
 જાહો જાહો એ ફની લાબ્ય ન તારે લોલા જાહો જાહો
 એ ફની ચાલ્યા માઁ જ્યેય સગાથે માફે રે રે લોલા તો
 બીજી મુકુંડા લા માગા ફાડું ગાએ પાંખે એ કે ઘડી
 રે લોલા જો જ્યેય છે જમવા રા માઁ કુળ દેવીની પુત્ર
 કુંડે રે લોલા એ મેળ પો કીરતારા માઁ ફુંગા જાએ
 નાટ ફીયો વંસ થી રે લોલા પડી મરે નિરધારા માઁ
 તો પટરાણી એ ફને રે લોલા ફું કું પ્રાણ આધારા
 માઁ ફુંગાટા એ ફુલે તે એ લાયી એ રે લોલાર મતો
 ફસ્તો ચડે દોરા માઁ ઉતરી આવી ભૂપાળને રે લોલો
 પ્રાણ મીયો ચેતુર ચે કોરા માઁ ફુંગા જા લોક સફુરા
 જ્યેષ્ઠિ નારે લોલો પાંખ્યા કૈતિક પ્રેમા માઁ એ નાટક
 એવી ફજારે લોલો કિંહાં શિખ્યા ફોસે કે મા માઁ ફું
 તાળા તથા નૃપ કે ફેનાયક સુણો રે લોલો તુમે છોય
 તુરયુ જાણા માઁ નાટિક મેં નિરખ્યો ન ફીરે લોલો
 રાજ કાલનાં ધ્યાં ના માઁ ફુંગા જા તો નાટિક ફરીને

करोरे लोख ॥ हुवे देउ तुम हांन ॥ मां जी लुयार वंसे
 यछोरे लोख ॥ कुरवाना टिकु मन्नि मांन ॥ मां हुं गर
 ॥ घात कुजा जे ली घणी रे लोख ॥ विषय व्याप्यो सुन
 कुरे कुभा मां ति म जी लुयार ॥ उत्तरी रे लोख ॥ कुरे न
 पेने परिणाम ॥ मां हुं गा ॥ उ ॥ म हि पती मन मां चित
 वेरे लोख ॥ हुं न थयो मुअ कुभा मां मे दो म कुरा
 जे के म भावी यो रे लोख ॥ मे के न पो हो ती हां मां मां
 हुं गा ॥ १ ॥ मे नाट कुणी मां कुरे रे लोख ॥ गावे ते के ली मे
 कुरा ॥ मां हाण जी लु क ही त्वाव स्युरे लोख ॥ मां ल मुं नि
 सुं प कुरा ॥ मां रागा हुं तुअ गा ॥ १ ॥

हुं ॥ नाटिक ते की थो हुं से ॥ मे नवी दी ठो जगारा
 ते माटे कुरी ने करो ॥ न्ने उ हुं वे ठी गी वारा ॥ १ ॥ लो क सुहु
 मन हुं भ धरे ॥ विषय विलू ध्यो राय ॥ नाट कुणी लेवा
 त्वाणी ॥ कुरवा माछ्यो उ पाया ॥ कुरा मातुर नर ने थयो
 ॥ ते न गणे कुरा के लागा ॥ ति म मे सुंदरी रे भी मां मन
 यजियो म हारा गा ॥ उ ॥

૪થી દાળાનાનોનાફસોરેામેદેરીાટોળુંનાટકી
 યાતણુંરેાગાય કરતાસોરાઅચરીનાસાંભળોરેાદિ
 ગદિંગવાળેદોલડોરેાદમઠમકરીનેનેરાઅચનાશા
 દ્રુમદ્રુમકરીઠેંકુંદિએરેાઉંચાતેઅસમાંનાઅગાકરી
 ખ્યાલગાવેત્તલારેાકદીયનસાંભલ્યાકુંનાઅગારા
 ઘણિત્તલાત્તલામુખઉચેરેાનાટકળીયારોયારાઅ
 નાટકીયારિરસેફરોરેાતેમુઝપ્રાંણાધારાઅગાહા
 તુમેમુઝજીવનઆતમારેાધારાવાલિમહોપ્રેમાઅ
 સાફસધીરતુમેસાફીખારેારુંહારીબેઠાહોએંમાઅ
 જાકુરિનાટિકહેખાડીનેરેારીઝયોરાધનેઉલ્લાસા
 અંદાંનઆપેનેત્તૂપતીરેાતોઆપણીપોચેઆસાઅ
 પાઅેલાચીમનઉમલ્યોરેાહુરખધરીનેંઅપારાઅ
 નાટકકરપાકારણેરાયંસચેલ્યોત્રીજીવારાઅગાફા
 રમીકરીતિમહિતલ્યોરેાઆવીનમ્યોત્તપપાયાઅગા
 નાયકમેંનવિનિરખીયોરેાનાટિકુહિતચિન્તલાયા
 અગાજારાંણીએત્તપવાંણીસુંણીરેાકોપચેલ્યોતતફા

ઝોલા રોળે સણગાર સજ્યા ત્વલા ખનંણીએ-
 મોહનવેલા રાગજલૂત રૂપને દેખીને યોભેશ
 રીને સુરા સાધુ નારીએ બેહુળણાં વેડતે બે-
 બનપુરા ગા સાત માઠ પગ સામે જીવિત બદીકા
 મુંજિશ્યા વાંદા બેકરને ડીજેં તા આણંદ મંડા
 નમાયા ઠાઠા જાન સદૃજ દિશ્ન મા ફેરો વેઓ
 મિંતામણ જાન તુમદરશ્વણે પાવન પઈ તા
 રણતરણ જાહાણ પેા મોહકુલેઈ માનુંની પા
 જાતરી મનોહારા મધુરવચન મુખ બોલતી
 વિનયતી વારો વારા ફાઠા અનુચ્છ ફકરો અણ
 ગારણા મુંજિમાં વડો અણગારા ચતુરા ચોક
 માં ફિરફી વોં ફરાવે ફર્ષ અપારા ગા નિચી
 નજર સાધુ તણી કહે માનકરો મનુભાવા
 વંસ ઉપરથી નિરખીયો એલાચી તિણમ-
 સ્તાય ટાટા

પમી હાજા આદી બિણંદ મયાકરો એદે

શીતાએલાયી ચિત્તચિત્તવેનાઈદ્રાણીખપતા
 રોરેનાધનધનએમુનિરાયનેનાનચિલુવેનય
 ણધિકારોરેનાનાએલાયી ચિત્તચિત્તવેનાએ
 આંકુણીનામહોમહોસમતાએફનીનામહોની
 રલોત્તીનિગ્રંધરેનાનિરખેનહીએવીનારીનેના
 મહોમહોસાધુનોપંથરેનારાએનાએકુળવંતી
 સુંદરીનાકુંચનવરણીકારેનામલ્લૂતરૂપઉત્તી
 મછેનાપણમુંનિમનનડગાયરેનાગાએનાએક
 માએએફનેજાણ્યોનાએકજન્મોમુજમાયરેનાસ
 રસવમેરૂનોઆંતરોનાકિફાંફુંએમુંનિરાયરેના
 જાએનાત્મારેકમીફુંધણોનામેલીકુળઆચારરે
 નાનિયનાટકુણીનેફારણોનામેંછોડીદીપોબ્યવ
 હારરેનાપાએનાએનારીનાસંગથીનાવંસચે
 ડ્યોફુંઆકારારેનાએયંયુંએફનાધ્યાનથીનાતો
 પોહોયુંનરકાયાસરેનાદાએનાકેદાંનલેવાને
 ફરણેનાક્રોડકરૂંઉપાયરેનાતોએપણદેતાન

थी ॥ पण्यो मोहं देरायरे ॥ ७ ॥ जेगा जेसा पुने
 जापे श्राथी ॥ ८ ॥ मोहं मननें उल्लासरे ॥ ९ ॥
 ल्यो कुहे लेतान थी ॥ १० ॥ धन जेहने साधासरे ॥
 जेगाट ॥ धनयेजा धनते घडी ॥ ११ ॥ हुये सुकुं मोह-
 नीम जरे ॥ १२ ॥ जे मुनियर सारीभा ॥ १३ ॥ छोडी जा
 न पंपा जरे ॥ १४ ॥ जेगाट ॥ मोह न एहे कुमे कुरी ॥ १५ ॥ ना-
 रि कुइरी इरी डिधरे ॥ १६ ॥ पांय मीढा जसो हामणी ॥
 मान मुनि कुहि मसिधरे ॥ १७ ॥ जेला ॥ १८ ॥

इहा ॥ १९ ॥ काया माया कारमी ॥ २० ॥ कार मोसुं परि
 चारा ॥ २१ ॥ रथना में कुरी ॥ २२ ॥ धिग धिग विषय वि-
 कारा ॥ २३ ॥ संसारे तमतां लयडे ॥ २४ ॥ व्यां ध्यां व्यकु-
 लां कुर्म ॥ २५ ॥ ते छोडी हुये ध्यां ठिस्तुं ॥ २६ ॥ साथो श्री नि-
 नं धमी ॥ २७ ॥ अनित्य त्वावना त्वावतो ॥ २८ ॥ पांय्यो
 डेय जनां एतायं स विपरसीं घास ए ॥ २९ ॥ थिं जेडे
 सुखे जे एता ॥ ३० ॥

३१ ॥ हाजा ॥ ३२ ॥ रणी ॥ ३३ ॥ नीस जायनी देरी ॥ ३४ ॥

હવે નરપતી મન ચિંતયે જીરે ॥ મેં ધ્યાયો માઠેરે
 ધ્યાં ના ધન એ લાયી કુમારને જીરે ॥ પાંખ્યા પર-
 મનિ ધાં ના સગુણ ન રાત્રા યયડો સંસારા ॥ ૧ ॥
 નાટકુણીના ધ્યાં નથી જીરે ॥ મેં બાંધ્યાં બહુ ભારે
 પાપે ॥ કુડા વ્યાપાર મેં ચિંતવ્યા જીરે ॥ તે કિમ તર-
 રું આપેરે ॥ સઠભાગરા મેં કૃસ્ત લે સ્યા એ કુરી જી-
 રે ॥ રોડુ ધ્યાં ન ધરો એ માનર કુતણાં ॥ જ મેળવ્યાં
 જીરે ॥ હા હા છુરી સહવે કેં માસઠભાગ ॥ ગામ પકિ-
 રતી મેં નવિગાળી જીરે ॥ કુજની લોપી મેં લાજા ॥
 કામ રાગ સ્નેહ બાંધીયો જીરે ॥ કિમ પામી સત્તવ-
 પારા ॥ સુઠભાગ જાનર કુની બાંણ નારી ॥ અછે જીરે ॥
 નરકની દીડી છે સારા ॥ કુડકુપટની કોપી જીરે ॥
 મજ મુઝની ભંડારા ॥ સઠભાગ પાસ્યું મોજ્યો તિ-
 ણુડિ પરે જીરે ॥ ધિકુ ધિકુ વિષય વિકારા ॥ ઈમ ચિં-
 તવતાં રાયને જીરે ॥ ડિપનું કેવળ સારા ॥ સઠભાગ
 દાપટરાં ણી હવે ચિંતયે જીરે ॥ બુઝો રાત્રની યાસ

તામુજ સરિખી રાંણી ઘરેજી રોતો પાણ વિષય
 ને ધ્યાતા સત્તાના જાનાટકણી નિયમતનીજી રે
 ારાબજી કિધો મોહા વિષય વિહારના ધ્યાનથીજી
 રોબજી છે ખેત્રમ મોહા સત્તાનાટાવાંકુન ફીજી
 યાચનોજી રોતો મોહો વિલંબ્યાનરદ્વાનારીજી નરજી ત-
 રયાજી રોતો મોહો દો માયાનો કંદા સત્તાનાહા મૂરખ
 જન માડુ જાગેજી રોતો તારૂં નથીજી કોચાકેનો રાબ
 કેની રાંણીયોજી રોતો કોકેકું નવિ હોય સત્તાજી
 ધિકુ વિષય ધિકુ મોહનીજી રોતો ધિકુ સંસાર જસારા
 જેણે છાંડ્યો તે સુખીયો થયોજી રોતો ધન ધન તસ જય તસ
 રા સત્તાના ૧૧૧ હુયે રાંજી જાવે તલોજી રોતો કાર
 ન હોયે સિધ્યા ૧૧૧ ધ્યાતાં રાંણીને ઉપનોજી રોતો કેવળ
 જ્ઞાન પ્રસિધ્યા સત્તાના ૧૧૧ હુયે નાટકણી ચિંતયેજી રો-
 ૧૧૧ ધિગ ધિગ વિષય ધિકારા મુઝકારણે માયતાય તજી
 જી રોતો તજી જો જો સંસાર સત્તાના ૧૧૧ ધિગ મુજ
 કાયાકાર મીજી રોતો જો કી મોહ્યો તૂપાજી જનરંધ

કુરિએ ઘણો ભરે ॥ ધિગમ્મારૂપે મોહભળાસુભાગ
 ॥ તે ધન માનવ ત્વય તહી ભરે ॥ કસ્યો બન્ન પ્રમાંણા
 મુકી મમતા મોહની ભરે ॥ શંભમલીયો ગુણખાંણાસુ
 ભાગપામુખરૂપે મોહ્યા હતા ભરે ॥ એ લાચીવનિરાય
 ॥ એ પાતિક કિમ છુટસું ભરે ॥ ઈમઉત્તી પેસાયાસુ
 ભાગદાનિજ્ઞાત મને નિંદસી ભરે ॥ ધ્યાતી ધર્મનો ધ્યા
 માનાટકુળીને ઉપન્યો ભરે ॥ ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન ॥ સુભા
 રજારાશનદેવી આવીને ભરે ॥ ભેખમાળ્યો તિણીવારા
 કેવળ મોહવરુર કરે ભરે ॥ આવીને તિણીવારા ॥ સુભા
 રદાકર્મખરાવી મુગતેજયા ભરે ॥ ઉત્તમ ભુવનેશ્વરા
 ઈમભંગીભાવ આદરો ભરે ॥ તો પાંચસ્યો ભવનો પાર
 સુભાગદા સંચત અદાર પંચાયને ભરે ॥ ભેઠ માસ સુખ
 કારાખેટ હાળે ઠરી ગાઈયો ભરે ॥ આમાસોર ફીગંબરા
 સુભાગરાગ્રી પૂન શ્રીભૂષ્યંદ ભરે ॥ તસરાસન સુખદાય
 ॥ પુણ્યના પેણ પસાયધી ભરે ॥ માત્ર મુનિ ગુણગાથા સુભા
 ગર ॥ સંપૂર્ણ ॥ ત્વીત્રાનુભવ્યંદત્વખમીયંદા છે ॥

॥ गच्छेत्प्रीतिं गच्छेत्प्रीतिं गच्छेत्प्रीतिं ॥

[illegible]

પીતાનીઆજ્ઞાલેઈ ॥ સ્ત્રીધોરોંબમત્તારા ॥ ૭૭ ॥ ગુરુ
 તણો તે વિનયકરંતો ॥ વિચરંતો દેશ વિદેશાત્ત-
 પળપ ફુક્કરકરણીકરતાં ॥ ઉંપનીલબ્ધિવિરોષા ॥
 વારાબગ ફીનગરીગુરુસાથે ॥ આવીઉતર્યા ઉદ્યાં
 નાઆહારયેળાજાષાદોમુંનિવરા ॥ પોહોતોનગર
 મધ્યાંના ॥ ૮૦ ॥ ઉંપેનિયેમધ્યમધરફિરતા ॥ ધરતા
 સુમતીજાંન ॥ વિશ્વકર્માનાટકીયાનેં ઘરે ॥ નઈઉ-
 ત્તામાગેદાંના ॥ ૮૧ ॥ તપન્યસુંદરીભુવનસુંદરી ॥
 ઊઠીખેકરભેડા ॥ ધનધનસ્વાંમીભુમમુખદીઠો ॥ પો-
 હોતાઅમારાકોડા ॥ ૮૨ ॥ સીફકેરારીયામોદકલેઈ
 નેં ॥ યોરાબ્યોએકસારાતેલેઈમુનિબાહિરઆ-
 વ્યો ॥ મનમાંવિમાસેતેધારા ॥ ૮૩ ॥ એમુઝગુરુનેં
 હોસેમોદક ॥ ખીબનબેસેબેડો ॥ ૮૪ ॥ રૂપધરયોવિ-
 દ્યાખજો ॥ અતિકાળોપગખોડો ॥ ૮૫ ॥ અવરસા-
 પુદેખીભાટકુણી ॥ મોદકલેઈયોરાબ્યો ॥ એમુન-
 કાકાગુરુનેંમોદક ॥ ખડકીબાહિરઆવ્યો ॥ ૮૬ ॥

ઈમચિંતવીકરીલબ્ધિમયોગોપાકુબ્ધવેસતિહં
 કિંધોપાલોત્તવસેલંપટરસમુંનિયરાધર્મલાત્મ
 નઈદીધોપાપાત્માવધરીઉઠીનાટકુણીપામું
 નિનેમોદકુઆપ્યોપામેમુઝગુરુત્માઈનેહોસેપા
 જાઝેરોલોત્તવ્યાપ્યોપાપડપાઈમચિંતવીબાહિ
 રમાવીપામન્યરૂપતેકિંધોપામેકુઆંબેભિમ-
 ણેકુરકુંઠેપાધર્મલાત્મનઈદીધોપાપાપાપોયોયો
 સાધુદેખીગ્રહસ્વામીનીપામોદકુવખિવોહુરા-
 વ્યોપામેમુઝલઘુગુરુત્માઈનેહોસેપાખડકીબા-
 હિરમાવ્યોપાપટાવૃથસાધુનોરૂપકરીવખિપા
 માવીઉત્તોઘરમાંહિપાંચમોમોદકુલેઈગ્રહ
 પેતનીપામાપ્યોમતિઉછાંહિપાપડપા
 હૂહાપાહવેવીશ્ચક્રમાગોંબથીપાનેઈચિંતવે
 સારાપાસહસપુરૂષનોમેમુંનિપાકાલસારેનિરધા
 રારનાગોંબધેકીતયઉતરીપામાવ્યોમુંનિવર
 પાસાસ્વામીનિત્તઈહંમાવબ્યોપામાહારત્મ

ણી આવાસારનાનાટકીયો કહે પુનિનેં તથિંન્ન
 મણીશુણ એહા ભિમતિમ કરી એ મુંની તથસ કર
 બ્યો તુમે તેહારરા

૨૭ ઢાળા કે શુણવંતાળા એ દેરી તા બીને દિ
 નવળિ ગોચરી તા મુંનિ આવ્યાળા હરખી ત્રીયા ત
 વદોચા તલેં તુમે આવ્યાળા આનકુતારય એમે થ
 ચાં તા મુંનિરખી તુમ મુખ નેચા તા તગારડા સોજ રા
 ણગાર તલસાડીયા તા મું પાડવા સાધુનેં ફંદા તા ત
 બન લાયો લિલ એ તા મું અમ થું કરો આણંદા તા
 તારજા અમે સ્વામિ તુમ આગળે તા મું ઊભી બેં કરમે
 ડા તા તા તોગ તલસા નિત્ત તોગયો તા મું પુરો તમે મન
 નાકોડ તા તા તરપા અમ સરખી દોચ કામની તા મું
 કરણ હીનેં કરો નાર તા તા કોમળ કાયા કંદહો તા મું
 અમ માનો બીનતી સારા તા તા વચન સુંણી થ
 નિતા તણાં તા મું ચિત્ત પુર્યો મુંનિત્યાં ફિ તા તા આહાર
 લેઈ શુર આગળે તા મું આષાદો ઊછાં ફિ તા તા રડાં શુ

રૂકે વારલાગી ઘણી ॥ મુઝોયરીએ શિષ્ય આના ॥ ત્વ
 નટકીને શિષ્ય બોલીયો ॥ ગુઃ તમને એટલો કાળા ત્વ
 ગુરુ રાયા ॥ રદા ॥ ઘર ઘર ભિડે માઝવી ॥ ગુઃ લેયો સુ
 ઝતો આફારા ॥ ત્વઃ ગુઃ અમથી વૃત એ નહી પળે ॥ ગુઃ મેલ
 સ્યું રીઝમ ત્વારા ॥ ત્વઃ ગારલા ॥ હવે વિશ્વકર્માને ધરે ॥ ગુઃ
 પુત્રિ દોય અભિરાં ॥ ત્વઃ સંસારીક સુખ તે ફથી ॥ ગુઃ
 વિલસી સ્યું ઈણ પુરગાં ॥ મ ॥ સુગો ગુરુ ॥ ગુઃ ગુરુ કહે એ
 રહુ માનમે ॥ મુંઃ બધટવ છ તુલસાસા ॥ ત્વઃ મદીરામાં
 સટાળે જુકે ॥ મુઃ ત્યા ધરવસને વાસ ॥ ત્વઃ ॥ ગુઃ તહ
 તકરીને બોલીયો ॥ મુઃ નાયકના ધરમાં ફિ ॥ ત્વઃ મદી-
 રામાં સટાળે જુકે ॥ મુંઃ તો ધર રહું ઈછાં ફિ ॥ ત્વઃ ગુઃ
 નાટકણી ત્વણે ઈસ્યું ॥ મુઃ પાજ સ્યું એટલી ચાત ॥ ત્વઃ
 છાંડીત સધર રહ્યા ॥ મુઃ સુખ વિલસે દિને રાત ॥ ત્વઃ
 ॥ ગુઃ ॥ ત્વલના સું લીનો રહે ॥ મુઃ ગયો નવી બણે કાળા
 ત્વઃ માલ મુનિ આણંદ ॥ મુંઃ ॥ પત્નણી બીજા
 ॥ ત્વલે મુંનિ આબ્યા ॥ ગુઃ ॥

ફાસોરડી ॥ અષાઢોનાયક હવે ॥ નૃપસિંહર-
 થેનેને ફા ॥ વિદ્યાબજથી નવનવા ॥ રૂપકરે સસ-
 ને ફા ॥ ઉપારાજીઓ ઘણું ॥ આપે દ્રવ્ય અપાર ॥
 વસ્ત્રાત્મરણ બહુ મણી ॥ કુચેન તૂષણ આ ફાગા ॥
 ઉડા ॥ એવું દાંન લેઈ કરી ॥ નૃપને કરી ઉલ્લાદ ॥
 અતિ ઉચ્ચરંગે આનંદ સ્યું ॥ વિલસે ભોગ વિલા-
 સ ॥ ઉજા ॥ તેનગરીમાં અન્યદા ॥ નાટકીયા કરી
 વાદારાજ સભામાં આવીને ॥ નૃપને કહે ઉલાદ
 ॥ ઉડા ॥ અન્ય નૃપનાં પુતળાં ॥ બાંધ્યાં છે મહારાજ
 ॥ તુમ પુર અમ નિત એ ત્મણી ॥ તેડો ભડો હોય
 આજ ॥ ઉડા ॥ તેડી આવ્યા તત ખીણે ॥ કુચાતે ફ
 રું વાદ ॥ નવનવા રૂપ દેખાડીને ॥ ભૂતી ઉતાચો
 નાદ ॥ જામીત મપર વદિત્વણી ॥ નિત એ ગય
 હો સે દિન વ્યારા ॥ મંદીરામાં સભા સ્થળ કરી ॥ પુઠે
 પેઠી દોય નારાજા ॥ છોડાવી હવે પુતળાં ॥ આષા
 ઢો લેઈ દાંના ધોર આવ્યો ઉતાવળો ॥ નિહારે વાનું

સ્થાનના જરાયમન કરી થનિતા ફુલે ॥ ધિકુલ થઈ ઘો-
 યનારાયણ વિનાભેંધે પડી ॥ મદીરા ગંધ અપારા ॥
 ૩૩ ઢાળા દેરી ખિંદીની ॥ તે દેખીનેં આપા-
 ઢો ॥ એડી યોગ્યતિ ક્રોધે ગાઢો ॥ ધિગ ધિગ ધણી
 માથા ॥ નારીનો ને ફળે કુરસે ॥ તે તો નર્ક નિગોદમાં પે-
 ડસેં ॥ ધીજાજાજા ॥ એ કુડ કપટનો ગે ॥ એ બિણ-
 મે દેખાડે છે ॥ ધિ ॥ એ સુખથી ખોલે મીઠો ॥ એનો
 રદ્ય કુમલ જતિ ધીજે ॥ ધિગાજે ॥ એ તો પૂરી ન પા-
 ડે ॥ એ તો કષ્ટ દુનખોલે સાચા ॥ ધિ ॥ અવિહ-
 ઉમીત ડીનરાખે ॥ એ તો અથર સ્યું મળી છે ॥ રાખે ॥
 ધિગાજડા ॥ નારીન ફોબે કે ફની ॥ સંગતથી મતી અચ-
 તે ફની ॥ ધિ ॥ ફેત કિયો ન વિશ્વં ॥ એ તો ઝોછી સુ-
 ધિયિત્ત ઝાં ॥ ધિગાજડા ॥ એ ફની ગતી ॥ એ ફની જ-
 અથા ॥ એ તો કુડા સમ નિત્ત ખાય ॥ ધિ ॥ એનાં ચરિત્ર-
 નો પાર ન આપે ॥ એને લાભ સ્નેહ કાંઈ નાલે ॥ ધિગાજ-
 પગે ધામન પલટાયે ॥ એ તો ગરબ દેખી ગે ફેલી ધાયે ॥

धिः सासो सास थी लुही गमे तो काम सरे नय हो कुहीन
 हो ॥ धिगा जहा म थी र नारी न एो ने हा डार मो निम
 डार नो मे ह हो ॥ धिः वाय सने न मिटे रंजा म रु नि सन
 ठ से वे जं जा हो ॥ धिगा पेरा ति म निये न्न त मे नारी ॥ ते
 ने म ति डि म मां ये सारी हो ॥ धिः तो हवे विषय निया री
 ॥ न ठ से यु गु ड पे द धारी हो ॥ धिगा पेरा सा धु नो ले षे ते
 ली धो ॥ गृ ह स्था म्र म ना भी दी धो हो ॥ धिः तय म दी रा
 छा ड निया री ॥ शिर ना भी ड हे हो य नारी हो ॥ धिगा पेरा
 तुम बिना घडी मे न न य ॥ म म म न्न जा थी डि म रे ह वा य
 हो ॥ धिः लो पी म मे तुम मां ए ॥ पे डि छ न्न य न मां ए हो
 ॥ धिगा पेडा न्न ए युं म न्न ए यु डि ने ॥ मे ट लो गु न्हो न्न डि
 ने हो ॥ धिः श्री छ हा ज रं यं जो ॥ मा ल मु नि ड हे डि छ रं जो
 हो ॥ धिग धिज य ए नी मा या ॥ पे जा

डू हा ॥ व ज तुं मा षा हो य दे ॥ रे ह वा ठ ए ध र नें मा सा स
 गु ड ने न ठ ले ट स्युं ॥ ध र सुं ध र्म स्युं मे मा ॥ प पा ना ट कु ए
 व ज तुं य दे ॥ तुम सरी न्न ल र तारा ॥ इ व बिना डि म न्न य

સોગમ મજબજા મથતારા પદાકુરુણાનીધિ
 મની તણાકાંભાવાલાજેમાલેલ્યોનઈફવેભૂપે
 લેવા દ્રવ્ય મતીપ્રેમાપજાદેઈજાશીરીનરેમને
 કહે અષાઢોતેજાનાતિકચેતીતરનનોદેખાડુસ
 સનેજાપટાકુમરકેત્રીજાપાંચરીંગસોંપોમુજને
 સ્વામીસેનાનીસામંતસવીપાંચાતેણેગમા
 ર્થીઠાણાકુરુદોવેમતીઉજોરેતજેદરીપ
 જાણાદોયત્રીધિયોત્રીસેનારથીસવીપાટાવિદ્યાવ
 નેપ્રજાકર્યોરેતયેઉદતનજોજગાટરેપ્રાણીભુજો
 ભુજોતપનોપ્રભાવાદગાફયગયરપંપાયકભત
 રેપ્રજાસસેફસરાખનાયોસઠસેફસમંતેઉરી
 તયેત્રીરિધિનોમાંનરેપ્રાણીગાદરાત્યવનખરી
 સામાંગયારેસઘજોસજીરાણગારાઅડવીરફી
 એકમાંગજીરેપવીરુધોદીસેઅપારરેપ્રાણીગદ
 તત્પ્રણસવીઉતારતાંરેદેખેઅંગનોરૂપામદો
 અહોપરપુરુલધકીરેસોલેકાંયાનોરૂપેપ્રાણી

॥ इति कथा माटी कर मीरे ॥ कर मो सुहु परीयार ॥
 कुडीर येना में करीरे ॥ अनोपम जाव्यो त्याधरे ॥ प्राणी
 हुना जिहां लगे त्वरत येकी त्वलीरे ॥ छिपनो के थ जज्ञां
 नाति हां लगे त्याध देखा जीयोरे ॥ धर तो धर्मनो ध्यां
 नरे ॥ प्राणी नाद पासा धु त्वेष लेछ करीरे ॥ जाषाढो
 जगणारारंभ्यो नृप कुहे माजीयोरे ॥ जगु द्रव्य जप
 ररे ॥ प्राणी नाद पासा धन नृप मुबने दीयोरे ॥ ससर
 नें दीयो में तेहा जयो जषाढो शुद्ध करे ॥ कुमर पांय
 स्नेसने हरे ॥ प्राणी नाद पासा जगो छिपा छलारे ॥
 थारी त्वेछ गुह्य पासा शंभु पांय रोनें दीयो लुप्तो
 ध्याशिष करी न सरे ॥ प्राणी नाद पासा हवे जषाढो मुनि
 वडरे ॥ पांय सया परीयार ॥ तप नृप दुःकर कर तां धि करे
 ॥ पाजे निरमति याररे ॥ प्राणी नाद पासा विहार करे म
 हिमंडलेरे ॥ तारे बहु लालो क्राजषाढ लुती जगु
 सगु करीरे ॥ ते पो होता ब्रह्म लो करे ॥ प्राणी नाद
 सुख पांय लु द्रव्य न धीरे ॥ जषाढ लुती जगणारार ॥

(૨૬)

પિંડનીરુઝિથીમેંલહ્યોરેાસરસહુધાઝધિક
રેાપ્રાણીગાહામોક્ષગામીએલયઝહેરેા
ગુણગાતાંસુખધાયાયિંતામણીઉપદેશથીરે
સ્તવીયોએઝધિકારેાપ્રાણીગાહરાસંવત
નત્રયન્તિજામફીરેાઝષાડસુદખીનસારા
ભુજનગરમાંત્રાયસ્યુંરેાચેયોએહુઝધિકાર
રેાપ્રાણીગાહગાજગ્ગપતીમાણેકયંદહરેા
તાસરોસનસુખધાયાપૂજ્યનાથેલપસાયથી
રેામાલમુંનિગુણગાયરેાપ્રાણીભુજોભુજો
તપનોપ્રત્નાયાહજાઈતિશ્રીઝાષાદામુંનિ
નોરાસાસમાસા

॥ श्री धुनी त्रिभुवनोत्तरसो ॥

॥ दूहा ॥ सुभसंपत्तिदायक सहा ॥ पायक नमस
 रुरिंदा ॥ रासननायक शिष्यजती ॥ एवं दूध प्रणि
 दा ॥ १ ॥ नंजु द्विपेना त्वरतमां ॥ पाउली पुरनृपेनंदा ॥ स्त
 कुडालमेतोतसमिया ॥ लाछलदे सुभकुं हाराना ॥ ष
 रीनाते शिरोमणी ॥ नपतेने संताना सात सुता सु
 तद्योयतसा ॥ एवं रावधारणुयां नाडा ॥ धुनी त्रिभुवो जी
 त्वमरा ॥ मुनिवरमां पणसिंहावे स्यावसुधोते सही
 नगणोरातने दिहा ॥ हाऊनकुटकु ॥ तिरोवायस्था ॥
 साही प्यारुं रोडा ॥ धरसप्यार ॥ मयहिजयां ॥ छेव
 नसक्यो ॥ छेडा ॥ पासकुडालमेंते ॥ तिरोसमे ॥ कुवेम्य
 राहु ॥ हव्यो ॥ कोयाते मां ॥ मरवुपे ॥ षु ॥ नगोसकुडो
 सोया ॥ दासरी ॥ जो ॥ वं ॥ यति ॥ रोसमे ॥ पां ॥ मी ॥ नृपमा
 हेरा ॥ धुनी त्रिभुवने ॥ ते ॥ डया ॥ ग्ना ॥ व्योमं ॥ दीरवे ॥ रा ॥ डा
 हुडी ॥ गततेनी ॥ सां ॥ त्वनी ॥ ॥ धुनी त्रिभु ॥ हु ॥ नारा ॥ ग्ना

જાગાપોત્તેતુમેતાતોજીઆણુંઆયારાતા
 ૧લી તાઢાળામાજાકિહાંછેરેા મનેમારાબા
 પનાસમનેજ્યાનહીદેઉરેા તુમપીઘડીહુંએકું
 જાજીનહીરહુંરેાએઆંકુણીાનંદરાયનેજા
 ઘસેંપોતેાવાલામારાતેફનેઉત્તરદેશુંરેામોહ
 નમારાનેફરમાયસ્યોાતેમાથેચડાવીલેસ્યુંરેા
 જ્યાંમનેતુમં૧ાપાડલીપુરનીરીરીએત્રમતાં
 વાલાંરતનચિંતામાણલાધુરેાબ્રણપુરૂષમેંતુ
 મનેદીઠાાતુમશુંદીલડુબાંધ્યુરેાજ્યાંમનેગ
 સેફનેતાડપુંકપડેબ્યાંવાલાંતિહાંહુલોહીરે
 ડુરેાપ્રાણજીવનજાપાછુવાજોાશ્રીનંદરાયજીનુ
 તેડુરેાજ્યાંમનેગાડાખાંતેફરીનેપુધુંખમસ્યું
 વાલાંપણનહીમેલુંછેડોરેાઈમફરતાંએપેઉચાન
 લોતોામુજનેસાથેતેડોરેાજ્યાંમનેગાજાકો
 લફરીનેપુજીભદ્રત્યાંપીવાલાંજાયેમનમાણુંદે
 રોાલુપનેત્પેદીશંભલેસ્યોાઉદેરતનપાયયંદેાજ્યાં

જ્ઞાના સંતુતિ વિભેજના માણા ઝણ પ્રદક્ષણા-
 દેઈ કરી ॥ કરી આલોચ વિચારા ધુજિત દુગુરૂને
 કહે ॥ ઘોરાં ભમ સુખ કરા ॥ જાને ગણ વળણી ક-
 રી ॥ ગુરૂ કહે તને જાના ॥ આજ્ઞા લેઈ કુટુંબની ॥ સા-
 થો વંછિત કાળ ॥ ૧૧ ॥ ધુજિત દુઘેર આવીને ॥ લેઈ
 અનુમતી સારા ॥ ગુરૂ પાસે આવી કરી ॥ લીધો શંભ-
 ભારા ॥ ધરાણે આબ્યા રાબ કને ॥ નેઈ સહુ વિસ્મય-
 થાયા ॥ ધુજિત દુનેર ભક કહે ॥ આતે શું કહેવાયા ॥ ૩
 ॥ તવ ધુજિત દુકહે સુણો ॥ લોકે કહી નેવાતા નંદ રા-
 ય મારી કરી ॥ સરીયો બેસ સે પાટા ॥ જાતે જવ ઘ-
 ત સુણી તુમે ॥ રોરો તરણા રાયા ॥ પિતા મારાને મર્યું
 પડ્યું ॥ કીધો જો હૃદય ॥ પાપા રાજ મીત્ર ન કેહુનો ॥
 બોલેઈ મસંસારા ॥ આલોચી મેં જો તલો ॥ લીધો શં-
 ભમ ભારા ॥ ૧૬ ॥ ઈમ કહી ધુજિત દુજા ॥ આબ્યા ગુરૂને
 પાસા ॥ સરીયાને સહુ જો મળી ॥ કીધો મંત્રી બાસા ॥ ૧૭
 ॥ હવે વાટ ભુલે કો સ્યાર ફી ॥ નાબ્યા પ્રાણા આધારા ॥

हो दी धो मुळनें ॥ छंभडे तीयारो वारा ॥ पट्टा थार-
घडी कुडिनें जया ॥ आब्यो म्माषाढो मासा पारी विना
मिनतर कुडे ॥ छंभते रहु निरासा ॥ १७ ॥

॥ ढाणारंठा ॥ आब्यो म्माषाढो मास के नाब्यो धुं-
तारो रे ॥ कोस्याने वाप्यो द्रोहा को छंभितारो रे ॥ मेमा
कुणी ॥ त्रेहुत गुविम व्याप्यु सधणे ॥ वाता मारा ॥ कु-
लडी सी देह दाधी रे ॥ सकुडालन सुत पापे जीने ॥ न-
हि को छंभं नो वा दी ॥ नां को गा ॥ १८ ॥ मेहुना मेरनी या-
त मनेरी ॥ या ॥ माने न मंत्रने मोरे रे ॥ मेहुने धातनो म्मा-
तन माये ॥ दुम पणु मापे होरो ॥ नां को गा ॥ रा ॥ अर-
मर ॥ अर मर मेहुलो वर सो पा ॥ १९ ॥ जल जल जल कुवा ॥
रो ॥ अये या पे छंभे पो ॥ को रे ॥ ति मति मदि लडु दा ॥
नां को गा ॥ डा ॥ वेरी ने पे रे ॥ मेयर सा जो ॥ वा ॥ मावी
नें ला ॥ यो मा हो रे ॥ तन मन तल पे मणया माटे ॥ को-
छंभने पे छंभे ॥ मेहुना ॥ नां को गा ॥ ना छंभे ॥ मय सरे
गुडने मा हे रो ॥ या ॥ धु नि त्र ॥ यो मा सु माये रे ॥

ઉદયરતનરૂઢેકોસ્યારંજોમોતીઅડેવધાવેાના
 કોસ્યાનેંઆખ્યોત્રેહુલુનંગકોઈઉતારોરેપા
 દૂહા વજ્રકછોટોદ્રઢકરીપાથુનિભદ્રમુણિંદા
 કોસ્યામંદિરનેંવિસેાઆઆમનઆણંદાપાહુ
 ખેઉઠીઉતાયળીપાવાલમમળવાકાળાચ્યારધ
 ડીનેંયાગદેાગયાતેઆઆઆનારાકુસતણો
 ભિમતાપણોનેવોસંધ્યાવાંનાનાજરમિત્રમે
 નણીયોપતંજાસમાંનાડાઆવોવાલમના
 થળાબલિહારીતુમયેરાપયંદ્રમુખીકૂષીનેંકફા
 મંદિરકુરોમયેરાપાધનદીપસઘડીઆજનીપા
 યનધનમુજાવતારાવાલમધેરેઆવીયાપાસકૂ
 જકકુસંસારાપા

ઢાળાડહા મારામનમાંલાજેમીઠોરેપાદફા
 ડોરેઆજનોરેપાહુંપાંમીપુંન્યસંભેજામેજોમહારા
 જનોરેપામેઆંકુણીપાપ્રાણનાથિનાંપજાસંધાતંતા
 યાલામારાપાઆજાણુનાયવાલજ્યુરેપાહુંબેફેડા

માં ન સમાજે ॥ મંતરમાં લે લાગ્યું ॥ દહાડો માં
 ॥ કુળદેવીએ કુરુણાકિંધી ॥ વાળ મોતીડે મેહ ઉગરે
 ॥ જ્ઞાનમાં ગણે દુરત રૂઝીયો ॥ પુંને પુરવળ ચૂકા
 ॥ દહાગારા નંદિર હસીને સામુજાવે ॥ વાળ એ સા
 ચુકે રુણુરે ॥ જ્ઞાન સુને ઘર ગંગા જાવી ॥ સુખનુન
 ફીફાંઈ ઉણું ॥ દાના પાચાર ઘડીની અવધ ફરીને
 ॥ વાળ ચાલ્યા ચિત્ત ડુયોરીરે ॥ મન થઈ વીસારી મે-
 લી ॥ કોણ મનાવે જોરી ॥ દહાગારા ॥ ઊંબરે જાવી
 સુંડિના છો ॥ વાળ મંદિર પાવન ફીલેરે ॥ દાસી તમા-
 રી અરવલેરે ॥ મુલરો માનીને લીલે ॥ દાના પાઉ-
 ઠહાપે તું અજળી રહીને ॥ વાળ મન માને તિમ ફરલેરે
 ॥ ધપમપમાદ સનેધ મકારે ॥ કુદીની પેરે ફરલે ॥ દા
 ॥ દાઈ મપરડીને રહ્યાયો માસું ॥ વાળ ઉદયરતન
 ઈમલાખેરે ॥ નિત નિત મારીયંદણા હોને ॥ ભેમ-
 નડુ દરખે ॥ દહાડો મારે જ્ઞાનનો ॥ હું પાંમી પુંન
 સંભેજા મેજો મહારાજનો ॥ ૭ ॥

ફૂલા પુનિત્વ કહે સુંદરી માં પસારિયાંને
 ગાતું વ્યાકુલ થઈ વીર ફૂળી માં કિમલા ખેઈ મવે
 ગાપા કો સ્યા કહે તુમ વચણ લેંધું બલી હારી
 ન્હાના મોહન પદારો મોહના નિમિત્ત પુરાણ સુખ
 પાળી પાપા વણ પુછે વ્રત જાણ સ્યો પાવલે સનગુણ
 વંત ને જારં ભણી ફોડે માલ સાથે રહે નિવંત
 ૧૩૩

પાઠાળાઈ થી મેં તો ને જાતુ મારો નાણો
 રે મેં હોને જાતો રો માને ખટકે કાળ ભમાં ફો પ્રે-
 મનો કાતો રો માને માં ફૂળી નેળી હોય તે જંગલ
 સેયો પાવાલા મારા તો ને જાતું રહે પાંછી ગે અમ
 ધર માયી ને ને જાળ જાય સ્યો ને જાની મુદ્દા મેં-
 નાળી મા મેના મને ના પાઠ મ કુ મ કુ પાય વિષુ-
 મા મ કુ પાયા મ કુ મ કુ મ કુ ધરીયા ભેરો અઝર-
 નાઝ મ કુ રામાં ફો વ્રત તમારૂં ભાને મા મેનારા
 મેં કુયો મા સુને ચિત્ર રે રાણા પાયા ત્રિને મેં હો

तपटपयुयेरे ॥ आं भउलीना उलाणा मांहे ॥ मुं-
 निपणसा मुनबुवे ॥ मेगाउ ॥ धपं मपमादलनें
 धमकु रे ॥ वा ॥ थे ॥ धे ॥ धे ॥ नाटकु छे ॥ रे ॥ मुं भउना-
 मरकु लडा मांहे ॥ इहो ॥ जो ॥ गुना ॥ पेडे ॥ ई ॥ हे ॥ मेगा ॥ फा
 प्रेमनां ये ॥ गु ॥ सुणी ॥ को ॥ स्यानां ॥ वा ॥ पु ॥ जित् ॥ इ ॥ ह ॥ सुं
 गु ॥ आणा रे ॥ नाना ॥ नाना ॥ नही ॥ हुं ॥ सु ॥ कुं ॥ रा ॥ दे ॥ पी ॥ ने ॥ ता
 रा ॥ या ॥ ना ॥ मेगा ॥ पा ॥ उ ॥ द ॥ य ॥ र ॥ त ॥ न ॥ उ ॥ ह ॥ ध ॥ न ॥ मु ॥ नि ॥ य ॥ र ॥
 ना ॥ वा ॥ प्रे ॥ मे ॥ यं ॥ दु ॥ पा ॥ या ॥ रे ॥ म ॥ न ॥ पी ॥ ने ॥ ले ॥ वि ॥ स ॥ त ॥
 री ॥ मे ॥ ली ॥ आ ॥ न ॥ र ॥ य ॥ र ॥ स ॥ नी ॥ मा ॥ या ॥ ना ॥ मे ॥ गा ॥ म ॥ ने ॥ गा ॥ दा
 इ ॥ हा ॥ य ॥ ये ॥ न ॥ सु ॥णी ॥ मुं ॥ नि ॥ य ॥ र ॥ त ॥ ए ॥ रा ॥ ध ॥ र ॥ ती ॥
 को ॥ स्या ॥ दु ॥ जा ॥ हु ॥ ये ॥ डि ॥ म ॥ पे ॥ डि ॥ य ॥ स ॥ इ ॥ रा ॥ नि ॥ म ॥ पां ॥ मु
 ज ॥ हु ॥ सु ॥ जा ॥ रा ॥ सु ॥णी ॥ मु ॥ न ॥ प्या ॥ रा ॥ इ ॥ त ॥ ला ॥ मा ॥ ने ॥ आ
 शी ॥ वा ॥ त ॥ आ ॥ न ॥ ही ॥ तो ॥ प्रा ॥ ण ॥ त ॥ लु ॥ ह ॥ ये ॥ सा ॥ धी ॥ कु ॥ हु ॥ म्-
 व ॥ दा ॥ त ॥ आ ॥ रा ॥ पु ॥ जि ॥ त् ॥ इ ॥ ह ॥ ते ॥ हु ॥ ने ॥ हुं ॥ न ॥ यी ॥ छं ॥ दु ॥ मे
 जा ॥ त ॥ ल ॥ मे ॥ तु ॥ न ॥ दि ॥ क्षा ॥ अ ॥ ही ॥ रा ॥ इ ॥ ज ॥ ट ॥ स्यो ॥ उ ॥ यो ॥
 आ ॥ उ ॥ त ॥ व ॥ हो ॥ स्या ॥ म ॥ न ॥ धि ॥ त ॥ ये ॥ ना ॥ ट ॥ कु ॥ इ ॥ ह ॥ ये ॥ छे ॥

तापेउयसभायेमाहरेतातोरहेसाथीटेडाह्ना
 द्वाणतापमीतामांउयोनाटारंत्तामाहुरंगपर
 सेरेतामेहस्युमांउयोयाहमांननीतरसेरेतामेभं
 कुणीताणजनमंडलमेंउंडोजानेतायातामारातामो-
 होलमांमाहलबाबरेतायित्ररीणातांयेंगापाजे
 तामोरसीरुडेनाहतामाहगातामेगातापेउपेउपेउ
 च्यानुकुजोलेतायागाहहुटहुडोयलटहुडेरेताघुघ
 रीनाघमडारातांहेताताथैतांननसुकेतारतामणा
 जलहुलकुंनेजालजुडेतायागाहणबाणानेंहि-
 पेरेतापांनीमेलालममोलोलुत्योताहुरीभाजोरी
 जुझसीदीपेतामागाउताप्रेमतगोरससुयालाज्योता
 यागारंगनायेह्यारेतारेतालपसीपडवानेधुधेउ
 तायघयामनोरथेयेतातामागाहताडिडुडोडरोमरा
 घडिलसीयांतायागाभलमडीधोनेरोरेताहणमां
 कुमणनिभरह्योन्यारोतातिमधुजित्तरहुडोरो
 तामागापातालजिलजिदूहीजेतीसुयेतायाहमाडी

જઠરે મન સેં ફેરી રે ॥ ઊંચર તન કહે પન મુનિ પર
તો ॥ બે ન બુવે પા સુ ફેરી ॥ માહુ ગા ફા

ફૂં જા ॥ ધુનિ તન કહે કો સ્યા સુણો ॥ કો ગાદ મ્રમ
જ સારા ધીર પા ॥ મેં જાદ સ્યો ॥ હવે ન ચુકુ લગારા
તાત્મય રૂપે તું મો ફની ॥ સાધુને વિખે જાઈ મન
ણી મેં પરી ફરી ॥ શંભ મસ્યુ મન મેલારા ॥ કાચી કા-
ચા કારમી ॥ બે ફયો સંઘ્યા પાંના ॥ જ ધીર પાણુ બી
તતણું ॥ બે ફુ પીખે પાંના ॥ તામાટે ફે સુંદરી તમો
તામ કુરો જાણ પંપાળા ॥ ઘ્રે ફય ચે ન મુકી કુરી ॥ સમ-
જે કુ ફર સાળા ॥ જા

ઢાળા ફરી ॥ તું સ્યાને કુરે છે જાણારો ॥ હું નથી
ચુકું રે ॥ મું ને વાલી લગે છે માજારો ॥ ધ્યાન નથી મું
રે ॥ જો જાં ફળી ॥ શિવ સત્ત્વે મેં ફી પી સગાઈ ॥ પા
લામારા ॥ મેલી પીછા મારારો ॥ અંચલ મન યસને
ણ કુરીને ॥ અંતની સાણ પજ્યા ॥ ફુંગા સુગારા
યજર કું છે ॥ રોવા સ્યો સુધે ॥ પાગ તારો છે ॥ જો નહી

છુટેરેાભેમંબરીઘણુમરુનાયંપણાશ્રાપેરીકુ-
 નવીતુટેાહુગારારીરીમરબેમંજારેવરસેાવા
 સમુદ્રમરબદામુકેરેાપવનેભેકુનકુપ્યણડોલેાભ
 દેવમરગાયુકેાહુગાડાતોપણતરેહુવસના-
 વુંાવાગાસુંદરીમાનભેસાયુરેારાઈનાપાડતોવ-
 રીગયારાતેાહુવેનવીમનકુકાયુાહુગાજાશોં
 બાળકુભેસામટાંરૂથેાવાગાપેવીજાનેંનયડેપા-
 નેરેાફોજાટસ્યુંપાખંડકેરેભેાકેહેણમમારૂમા-
 નોાહુગાપાભેમુનિયરેગણીકોસ્યાનેંાવાગા
 પળનીમોબડીતોલેરેાતેનેમારીચંદણાહોબેા
 ઉદયરતનઈમબોલેાહુગાડા

રૂહાા પુનિભદ્રકેસુણસુંદરીાવિષયકિ-
 ખસમાનાતલહુવેસમતાગ્રહોાકહુયુંતુંમારૂમા
 નાાસાંભળીમેવાંચયણલાંાકોસ્યાપ્રેહુવ્યા
 કુળાભિમતિમમુનિમેવસકડુંાઉદ્યમસુખસું-
 મૂળારામાણહુવનહિમપરીરૂરોાધારસપર

સનીપ્રીતનાં હું હું ખરાયરમાં પડીના દયાન આણો-
 ચિત્તાડાં વ્યાકુળ બની પીરહુણીનાં રિખીન કહેકે
 હાં કહે પડીતે કામની આભાષે તિખાં વેંણાં જા
 દાળાડમી આસાં ભજીતારાં વેંણાં પિછું છેલીરે
 સાલે હૃદયમાં હોં પ્રીતડી પેહેલીરે આજે આંકુળી
 બારયરસલગે પ્રીત ન બાંધીયાલાગા બાપેનાબે
 લગે બોલ્યારે આફેલકુશ્યોને ભમણે હૃદયે તેકિ
 મબચમેલ્યારે પિછું જા અધઘડી પાણુ અજગા-
 રે હેતા આવા મનમાં હું બહુ પાતુરો આંખડીએ
 આંસુડાં પડતાં બોલી બુદોતે બાતુરો પિછું જા
 એકદિવસ મેં રીસકરીને આવા તુમ સ્યું કીધી માડીરે
 આખાં હોજાલી મને તમે મનાવી તેવે જાક્યાં નાડીરે
 પિછું જા આપે મલાડલડાવી મુશને આવા મેડુને
 માથે ચેડાવીરે મુજમાં હેધી ઊંખેડીના ખીત મનમાં
 મેહેરનાવી પિછું જા નાગર નરને દયાન હોવે આવા
 જામુખધી બોલે મીડુરો કાળજીમાં પીકુપરન

छोडे। ते में प्रतक्ष दीदुरे। धैर्घापा। जेवा। ज्ञे।
 त्मा। सुणी। को। स्या। ना। या। ना। मुनि। जे। म। न। न। उ। गा। या।
 रे।। उ। ध। य। र। त। न। हु। ध। न। ला। छ। ल। हो। ले। ऐ। जे। हु। या।
 सु। त। न। य। रे।। धै। र्घ। ना। दा।

ई। हा। ना। ग। री। ना। त। नो। ला। ड। लो। गा। धु। णि। त्म। इ।
 वि। ष्या। ता। को। स्या। य। ये। ने। न। पी। ड। छो।। ध। न। ध। न।
 जे। हु। नी। न्न। ता।। पा। मु। नि। उ। हु। को। स्या। त। मे।। मु। णि।
 यो। ज्ञा। ये। रे।। मा। न। उ। हु। हु। वे। मा। हु। इ।। इ। डो। उ। इ। उ।
 प। दे। रे।। रा।। जे। ऐ। ऐ। ऐ। वे। सु। ष्य। म। नु। म। ध्यां।। को। ड।
 म। नं। ती। धा। रा।। तृ। प। त। न। पां। म्यो। छ। व। डो।। म। न। मां।
 तु। वि। य। रा।। डा।। मा। टे। स। र्य। स। प। री। हु। री।। रीं। न्न। म। ले।
 उ। त्त्वा। सा।। मु। ग। ती। मो। हु। ले। ज्ञा। पे। ऐ।। इ। री। जे। वी।
 त। वि। ज्ञा। सा।। ना।। धै। म। सु। णि। उ। हु। ना। य। डा।। सा।
 मी। या। ल। म। या। ता।। तु। म। गु। णे। इ। री। ये।। लु। री।। मु। ष्य।
 धी। उ। हु। नि। न्न। ता।। पा।। पे। ऐ। स्वामी। नि। न्न। न। र। ने।।
 ज्ञा। ध। र। यो। जे। हु। या। रा।। स। हु। ये।। मा। सुं। उ। त। रे।। प्र-

તલેઈસનિરપારાદાપણતુંતયબોજ્યામુંનિ
 તારેરેફોસ્થાબૂઝાવિષયવિકારતુંછોડીદોસાં
 ભળકુહુંતુઝાણા

હાજાઈમીતામેંતોપરણીરેંજમનારીરોતુ
 જનેપિસારીરોતારામાધાનીમળીતેફાકામણ
 જારીરોજેજાંફણીતાતેંણેંમુનેંઆકરસીલી
 યોવાલામારાપલકનમેલેપાસોરોઉઠકુ
 પેતજેજળગીરાખેનાંધરેવિસપાસોરોતુ
 તાજાજળરમેળાધોમળતાંતેંણેંવાણમારુમ
 નડુલીધુઉલાળીરોતેજાજળશુંબેરતેતાડા
 હવેખેસીરહોમનવાળીરોતુજારામોહોતી
 માળાનેવળીજોધોવાજાજોનીસરહેસુજ
 પાસેરોજેત્રણેમાણસછેતેજનાંતેતારોનકરે
 વિસપાસાતુજાઉપિહુંપાસેખોડીછેતેજની
 વાળાતેનેજાધેજેતાજાડુંચીરોઘરમાંહવેપજા
 નપડેતારોજેધાજાઉંચીનીચીરોતુજાજા

પંચેનીશાખેએપરણીછાયાઠતેતોછેમનની-
 માનીતીરેપાસાખરતારોઅમલજન્યાએપાતેમાટે
 રેહુદ્યેછાંનીરેપાતુઘાપાસોજેતુંબધીવાતકુરુજે
 પાયાઠતોલાજોતેફનેંચટકોરેપાતરવારનીધારા
 ઉપરરાખેપાપણલાખેણોછેલટકોરેપાતુઘાપા
 ચોરનોજેરતીહાંલજોપોંચેપાયાજ્યાંલજોધણી
 નધીજોરેપાધણીજેરજોજીનેજુપેપાતારેચોર
 તેમારજાલજોરેપાતુઘાપાફેવાંવેણસુણીમુ-
 જિયરનાંપાયાઠકોસ્થાસમકિતપાંમીરેપાએકુ
 રનેડીયંદેતેફનેપાઉદ્યરતનરિરનામીરેપાતુઘ
 નેવિસારીરેપાતારાગાપા

ફૂજાપાકોસ્થાસમકિતપાંમીતેપાકુફેમુનિ-
 પરનેતાંમાપાતુંમનેફેપાકપાપારથ્યાઉપાયમે
 સ્યાંમાપાપણમનધીનથેજાતમેપાધન્યધન્ય
 તુમમાતાજોણેંસુતમેપાજાણ્યાપાજામંપયાવિ
 જ્યાતાશામુજાપરાધખમોફેપાલાશુલજિ

તળિપાયાસાચો સ્નેહ હવે દાખીએ બિમમન
 ચંછિત પાયા ડાલત વમું નિહુ કો સ્યા સુગોળ
 મેઘ સુંગુ રૂપાસા એ પ્રત રૂંપાળ એ બિમ પો
 એ મન આસા જા બચ્ચો મુખ પીડે મકુંડા પ્રાણ
 લુપન સું મુખા વળી વેહેલા ઈ હાં આ વચ્ચો તાન
 હી પિસા રૂ તુલ્યા પા હુએ આંસુ નાખે તી ગુરો
 સ્યા દીએ આ દેરા મોતી પાળ વધાવતી તાજ
 વિહારિતુ મવે રાજા રાજિએ મગુદે ઈ વાલી ત
 ધુનિ મદ્દતિ ગુવારા આવી ગુરૂવાંદા વળી તાજ
 રૂકુ ફેરું કંડારા જાગારી કાને તેં જુઝવી તા મા
 રી મોહને કામાચો રાસી ચોવી સી જગે તાં જનં
 ડર જો તુલના માતા

ઢાળા હમી ત રાગ મેવાડો ધના સરી ત
 પાંમી તે પ્રતી બોધા ચોધુ ચોધુ રા પ્રત વળી ઉધ
 રે રા સમક્ષિત મુજ પ્રત બારા કો સ્યારે કો રેયા
 રો મુનિ વચ્ચે પ્રત આદેરે રાજા ધન લાછલદે

माता धन धन तारा सङ्गता तनें रे धन धन
 न तुल्यो तम गोत्रा धन नीर्मेण जागरी ना तनें
 रे तारा धन धन नया धने धन धन सरीया त्मा
 तनें रे धीर वपुषा ने धन नगमां रे धन धन तु
 ल्य यदा तनें रे ता संतुती विष्णु गुण मे
 धन धने धन धर्म मा धर वता हरो रे धन धन
 न मे धि त्रेशा न धने तां रे ने तां रे धन न न मा रे
 मा हरो रे ता धने पां मी तुल्य स्युं मी ता धने ने रे
 ने ने रे जु जी सु जी ने वि गरी रे ध्यां हु ते आ सा
 नें मा टा मु न ने रे मु न ने रे या हा ला ते निर्मण सु-
 री रे ता टा कु स्या ने हे धी री रि ष्ठा मुं नि य रे
 सुं नि य रे वि हार कु रे ति हां धि री रे ध्या व्या गु र
 नें पा सा धुः कर धुः कर रे कुरी शु र्मु ष्ठी सु हे रे ता
 ना म रा ष्युं नु ग मां हे धा ने रो रे न रो रे यो र सी-
 यो र सी लो रे धन धन ते न र नें नारा मन थी
 रे मन थी रे वि षे धि ने वि त्त मे रे ता सं य त स त र

રોં મોગાણુસાંભામાજસરરે માજસરરો સુદખે-
 કાદરીરે તાશિયળતણાગુણુએ ફાગાયારેગા-
 ચારેં ઊનાધામાં ઊલસીરે તાદાશ્રી શુનિભદ્રરી
 ખીરાયાગાતાં રેગાતાં રો મોં માજયાધાસાદખેરે
 તાઉદયરતનકુફેધન ॥ મનનારે મનનારો મનેલ-
 ધસઘખાનુજેરે ॥ ૬૪ ॥ ઈતિશ્રી શુનિભદ્રજીનો
 જવરસો સમાસેના ૬૪ ॥ ૬૪ ॥ ૬૪ ॥ ૬૪ ॥
 તાજાનધરસો કુવિઉદયરતનજીનો રથેલોછે તેમાં
 નાથદાળોએ કુવિનીજનાવેલીજે તેમથે ફૂલાનાં-
 ખેલાતે ખીજકોઈ ફમણાના કુવિનાછે તેથીજ
 સલનીરથેજાસાથેજરોજર સંબંધ મળતોલથી
 તોપણ ઘણીરીતે સુધારી સંબંધ મેળવીને લખું
 છે. જેમાં લખીત દોષ થયો હોય તે ગુણી જનોએ જ
 માફ કરી લીધાં. આમુલચંદલખમીચંદરે પેવાસી
 ગામગેરીતાના હુલીમુકામ સુખઈ સયંતરેકુ
 ફાગાણુદેવરેવાલસુધેના

જાહેર ખબર.

આ ચાપડી તથા ખીછ જૈન
ધર્મના પુસ્તકો વીગેરે વારતાવોળી
ચાપડીઓ તથા બીજા ધર્મની તથા
વેદાંતી પુસ્તકો વીગેરે નવી કાપડ
ગળીના નાકાગીપર ધરતો નંબર ૩૨૫
માં શાળા બુજાખચંદ લખમીચંદ મેડાના-
લાની વખતરથી મળશે.

